

da Spørgsmaalet formentlig er af meget stor Betydning for Danmark paa Grund af dets Eksport af meget let fordærvelige Varer, og maaske ogsaa fordi der i Danmark produceres Kølemaskiner — altsaa den anden Side af Sagen — have vi ment, at Danmark ikke kunde undlade at yde sin Støtte til denne internationale Køleforening. Med den Motivering er der Sp. 513 stillet et Ændringsforslag af den højtærede Indenrigsminister om en Bevilling paa 730 Kr., og dette Forslag er tiltraadt af hele Udvalget.

Vi gaa dernæst til § 27 III. b. 2., Betænkningen Sp. 569—72. Det er angaaende rentebærende Udlaan til Haandværkere og smaa industridrivende til Anskaffelse af Motorer og Værktøjsmaskiner. Der bevilges nu for Tiden 75,000 Kr.; et Mindretal, de socialdemokratiske Medlemmer i Finansudvalget, har ønsket denne Bevilling forhøjet med 50,000 Kr. til 125,000 Kr. Der er tillige indhentet en Svarkrivelse fra den højtærede Minister, hvori der gives en Oversigt over Beløbets Anvendelse, hvor mange og hvor store Laan der er ydet. Af denne Skrivelse se vi, at der er indkommet 132 Ændringer om Laan, men der er kun givet 50 Laansøgere Laan, og det er formentlig ud fra dette tilsyneladende Misforhold mellem 132 Ansøgere og 50 bevilgede Laan, at det ærede socialdemokratiske Mindretal ønsker Bevillingen forhøjet. Nu er der imidlertid det at bemærke, at det er Fællesrepræsentationen for Dansk Haandværk og Industri, som er Ansøger om Bevillingen, og som fører en vis Kontrol, gennemgaar Ansøgningerne, ser efter, om det er Folk, der egne sig til at faa Laan af denne Konto. Den har jo nemlig ikke oprindelig været tænkt, og er det heller ikke endnu, som en Bevilling, der gives til Laan i ren Almindelighed til smaa Haandværkere og industridrivende; det var Foregangsmænd, den var tiltænkt — ikke just dem, som ønske at eksperimentere paa nye Omraader, men Folk, som sad i smaa Kaar, og som havde givet paa en eller anden Maade Bevis for, at de vare i Stand til med Dygtighed at gaa i Spidsen paa visse hidtil mindre kendte Omraader. Saadanne Folk var det, man vilde hjælpe til at skaffe sig Motorer og Maskiner, som det oversteg deres økonomiske Evne at skaffe sig; det er altsaa denne Side af Sagen, der har været under Fællesrepræsentationens Tilsyn. Nu er Forholdet jo det, at det er Fællesrepræsentationen, der staar som Ansøger, og efter hvad der erklæres

fra Fællesrepræsentationens Side, var der mellem disse 132 Andragere i Virkeligheden ikke mere end de 50, som vare kvalificerede efter de Forudsætninger, hvorud fra Bevillingen var given. Men naar det er Tilfældet, som der siges fra Laansøgernes Repræsentations Side, at Bevillingen er tilstrækkelig stor til at imødekomme de kvalificerede Ansøgere, saa har Udvalgets Flertal ikke fundet det nødvendigt eller forsvarligt at gaa med til at stille Forslag om yderligere Forhøjelse.

Vi gaa dernæst til § 6 II. Sp. 215 i Betænkningen — jeg følger den Orden, hvori de forskellige Afsnit ere opførte paa Fortegnelsen over de Afsnit, hvori Behandlingen vil blive delt. Under § 6 II, Betænkningens Nr. 24, findes der først en udførlig Redegørelse for Landpostvæsenets Pensionsforhold, en Redegørelse, der ikke paa noget Punkt er resulteret i Ændringsforslag, og som jeg derfor ikke skal komme nærmere ind paa. Jeg vil blot henvise til, at det Tilskud, som nu fra Postvæsenets Side ydes til Landpostvæsenets Pensionskasse, og som har været stærkt stigende, nu er oppe paa 150,000 Kr. om Aaret. Vi huske, at det først var i 1906, at Landpostvæsenet fik sine Pensionsforhold ordnede; og dette Beløb vil efter en Redegørelse, som findes i Svarkrivelsen her, kunne forventes at blive ved at vokse i Løbet af 30—40 Aar, saaledes at Postvæsenets Tilskud i dette Tidsrum vil naa op til saadant noget som 600,000 Kr. under Forudsætning af, at Lønningsforholdene blive staaende, som de ere. Det er jo afhængigt af Lønningsforholdene, og først naar vi ere oppe paa det Beløb, vil der kunne komme Balance paa en saadan Maade, at Tilgang og Afgang balancere, og først da er det, at Pensionsloven i Virkeligheden kommer til at virke paa den normale Maade, hvorpaa det er tilsigtet, at den skulde virke.

Under Nr. 25 i Betænkningen er der af hele Udvalget stillet Forslag om at nægte Bevillingen til Oprettelse af et Postkontor i Ullerslev, hvor der i Forvejen er Postekspedition, medens man paa den anden Side foreslaar at oprette en Postekspedition i Brenderup. Begge disse to Steder, Ullerslev og Brenderup, vare i det oprindelige Finanslovsforslag tænkte etablerede som Postkontorer. Ullerslev var i Forvejen Postekspedition, og det mener altsaa Udvalget, at den vedblivende skal være, medens der i Brenderup ikke er nogen Postekspedition; og der foreslaa vi at